

O liste Willibalda Stangla adresovanému Medical Tribune

Willibald Stangl

Predseda Lekárskej asociácie Dolného Rakúska

Tulln, Rakúsko

21. augusta 2006

Moje prvé stretnutie s objavmi Dr. Hamera siaha až do roku 1992. Jeho výskum som podrobne študoval a na mozgovom CT som zistil vplyvy a vývoj konfigurácií kruhov presne tak, ako to opísal vo svojej knihe „Krebs - Krankheit der Seele“ (*Rakovina - choroba duše, pozn. prekladateľa*).

Okrem toho som dôkladne preskúmal záznamy svojich pacientov, aby som zistil, čo by mohlo tieto dopady spôsobiť (tzv. Hamerscher Herd - tzv. *Hamerove ohnisko, pozn. prekladateľa*). Každý prípad potvrdil, že pacienti mali alebo stále prežívali akútne emocionálne konflikty, ktoré nakoniec viedli k závažným zmenám v mieste rôznych orgánov (zápal, strata funkcie, nádory a dokonca aj psychologické zmeny). Tiež som zistil, že čím viac bol pacient pripravený otvorene a bez plachosti hovoriť o konflikte, tým lepšie boli šance na liečbu choroby pri jej zdroji a jej vyliečenie, ale o tom neskôr.

Hamerove lekárske objavy sú opakovane odmietané ako klamstvá šialenca.

Bol som preto veľmi prekvapený, keď som čítal článok o posttraumatickej stresovej poruche uverejnený v Medical Tribune 18. februára 2004 (č. 8), ktorý napísali nasledujúci lekári:

Alexander Friedmann (*Univerzitná klinika psychiatrie, Viedeň, Rakúsko*)

Prim. David Vyssoki (*vedúci Psychosociologického centra, ESRA, Viedeň, Rakúsko*)

Maria Steinbauer (*Univerzitná klinika psychiatrie, Graz, Rakúsko*)

Autori poukazujú na to, že emocionálna trauma, ktorá je prežívaná ako extrémne hrozivá alebo zničujúca, môže vyvolať stav hlbokého zúfalstva. Jedinec, ktorý nie je schopný sa vyrovnáť so situáciou, sa cíti bezmocný a nepripravený. „*Tento psychologický šok je zničujúci pre svet jednotlivca. Dalo by sa hovoriť o hlbokom vplyve, ktorý vytvára nielen trhlinu, ale spôsobuje aj seizmické vlny. Celý človek sa cíti zaplavený katastrofou. Takéto akútne psychologické traumy zanechávajú v mozgu stopy, ktoré sa dajú zistiť pomocou vyšetrení PET / MRI*“. Koncentrácia neurálnych spojení v oblasti limbického a paralimbického systému, ktorá je výsledkom šoku, sa označuje ako „*štruktúra strachu*“. Vyssoki naznačuje, že sociálna sieť širšej rodiny, stabilné osobné vzťahy a schopnosť spájania sú nevyhnutnými zárukami na pomoc jednotlivcovi v tejto dileme.

Krátko pred touto správou sa v rakúskom lekárskom časopise 1/2, 25.01.2004, objavil článok s názvom „*Zobrazovanie mozgu: sú viditeľné psychické choroby*“. Článok zdôrazňuje, že pomocou funkčných MRI (magnetickej rezonancie) sú vedci po prvýkrát schopní pozorovať psychické poruchy na obrazovke, pretože psychická porucha, najmä schizofrénia, je sprevádzaná súčasnou zmenou funkcie mozgu, prevažne v prednom laloku a v limbickom systéme. Záver: Liečba v budúcnosti môže byť založená na pevnejších základoch. Zatiaľ je všetko v poriadku.

Následne som napísal list Medical Tribune, v ktorom som upozornil na skutočnosť, že objavy uverejnené v ich časopise neboli nové a že už boli súčasťou doktorandskej dizertačnej práce

Dr. Hamera, ktorú predložil na univerzite v Tübingene pred 20 rokmi. Do dnešného dňa som nedostal odpoveď.

Ak porovnáme frazeológiu prof. Friedmanna s Dr. Hamerom, podobnosti sú zarážajúce. Znenie sa líši, ale čo sa týka obsahu, presne odrážajú to, čo Dr. Hamer objavil a opísal: *"Mimoriadne akútny zážitok, ktorý chytí jednotlivca nepripraveného, kvázi na nesprávnej nohe a vďaka ktorému sa cíti úplne bezmocný!"* Dopady sa potom môžu prejavíť v konkrétnych oblastiach mozgu. Jeden ich nazýva „seizmickými vlnami“ a druhý ich nazýva „terčovou kruhovou konfiguráciou“. V čom je rozdiel?

Hamer žiada efektívnejšie riešenie konfliktov, Vyssoki navrhuje stabilnejšie prostredie na vyrovnanie sa s emocionálnymi traumami. Hamer ide ešte ďalej. Opisuje tiež zmeny týkajúce sa rôznych orgánov v súvislosti s konfliktom:

Konflikty straty potomstva: vaječníky, semenníky

Konflikty teritoriálnych strát: stavy srdca s infarktmi, záchvaty angíny pectoris

Konflikty strachu: hrtan

Konflikty strachu zo smrti: pľúca

Sexuálne konflikty: rakovina krčka maternice

Konflikty oddelenosti a izolácie: rakovina obličiek, hypertenzia

Konflikty menejcennosti: choroby kostí a krvné poruchy

Oveľa viac nájdete v publikáciách Dr. Hamera.

Ak človek venuje čas na porovnanie mozgových skenov s pacientovými záznamami o jeho konfliktoch a konkrétnom emocionálnom rozporení, presnosť zistení Dr. Hamera je prekvapujúca. Ako už bolo spomenuté, riešenie konfliktu zvyšuje šancu na uzdravenie. Z mojich praktických skúseností však musím priznať, že pacienti už často nie sú schopní vyriešiť svoje konflikty, pretože buď sa nemôžu dostať z konfliktnej situácie alebo mali príliš veľa relapsov a zomierajú.

Vo všeobecnosti sa pacienti chcú zbaviť, povedzme, nádoru (kdekoľvek sa nachádza). Po operácii je ožarovanie alebo chemoterapia ďalším krokom liečby. V prvom rade by však bolo potrebné zistiť, čo spôsobilo túto chorobu, aby bolo možné proti nej účinne bojovať. Veľkým úspechom Dr. Hamera je, že dokázal identifikovať príčiny. Konflikty môžu vyriešiť iba pacienti, ak sú dostatočne informovaní a podporovaní (pozri tiež odkazy Dr. Vyssokého v tomto dokumente). Na to zvyčajne nie je vyhradený čas. Brutálne sa podáva preventívne ožarovanie alebo silná chemoterapia, čo nepomáha. Pacienti zomierajú, pretože emocionálna situácia bola jednoducho ignorovaná. Nemecký onkológ Dr. Hamer, s dlhoročnými skúsenosťami, ostro kritizoval tento druh pooperačného zaobchádzania a v podstate popieral jeho úspechy. S chemoterapiou sa život pacienta nikdy nepredlžuje, ale kvalita jeho života v čase, ktorý mu zostáva, je mimoriadne obmedzená. Toto je vyhlásenie uznávaného lekára!

Moja každodenná lekárska prax, ako aj moje skúsenosti z mojej širšej rodiny, dokazujú, že človek sa môže zaobísť bez týchto „pooperačných akcií“ iba vtedy, keď má pacient šancu žiť v bezpečnom prostredí. Z môjho pohľadu otvoril Dr. Hamer dvere, ktoré umožňujú prístup k hlbokému porozumeniu vývoja chorôb. Nič samozrejme nie je konečné a úplné - neustále pridávame k našim vedomostiam.

Ak iní lekári uverejnia rovnaké pozorovania ultra-oficiálnym spôsobom, prečo by ma malo zaujímať, že úspechy Dr. Hamera nie sú uznávané?

Zdá sa, že pokiaľ sú Dr. Hamer a jeho oponenti stále nažive, nie je možné sa naňho odvolávať a riadiť sa ním. Po vylúčení je navždy vylúčený. To isté sa stalo svojho času Dr. Ignaz-Friedrich Semmelweisovi. Až potom, čo obe opozičné strany zomreli, bol na jeho počesť postavený pomník a bola po ňom pomenovaná klinika. Dnes len máloktorý lekár vie, že zahynul v zúfalstve v psychiatrickej liečebni. Opakujúca sa dráma v medicíne!

Uplatňuje sa tu - samozrejme - dvojaký meter. Tento rozpor sa musí zdôrazniť najmä preto, že univerzita v Tübingene je zo zákona povinná testovať zistenia Dr. Hamera, ale tvrdošijne a zúfalo odmieta túto príležitosť bez ohľadu na to, či sú jeho objavy správne alebo nesprávne. Nemám slov.

Willibald Stangl